

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XXI. Qualiter suum cor homo debet visitare antequam ad dei mensam
accedat.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

XX. QUALITER AVE MARIA NOSTRÆ DOMINÆ COMMENDATUR.

Ave cœli Imperatrix, Mater Dei, meaque præcordialiter dilecta Domina; suscipe, Domina, conserva tuum Ave ad laudem et gloriam, in delicioso conspectu Patris et Filii et Spiritus Sancti, quod tanta deliciasitate vultui virginæ matris apertum revelatumque adstat, omnis beatitudinis plenum. Eia, Domina, hujus gocum omni meo desiderio, omnibusque precibus meis meminerim. Omnis mea pœna, necessitas, cordis molestia, meus honor, mea anima, novissimorumque meus finis, quando ab hoc lamentabili discedam exilio, illa, inquam, cuncta tuæ maternæ fidelitati sint commendata; tuæ virginali gloriæ, tuæ matronali bonitati sine intermissione commissa; insuperque illi omnes mecum qui tui meique in nomine Dei omnipotentis sunt amici. Præcordialiter dilecta Domina mea, nobilis imperatrix, Maria!

XXI. QUALITER SUUM COR HOMO DEBET VISITARE ANTEQUAM AD DEI MENSAM ACCEDAT.

Ame doceri cupitis, cum ego ipsa indocta sim; siquidem quod nunc postulatis, millies in vestris libris invenire potestis.

Quando ego misera illuc vado, corpusque Domini nostri accipere debeo, tunc animæ meæ faciem in speculo peccatorum meorum considero. Tunc me video qualiter vixi, et nunc vivo, et qualiter adhuc vivere volo; quo in peccatorum meorum speculo nihil quam vœ et iterum vœ reperio. Tunc ad terram prosterno faciem meam, gemitus lacrymasque ciens quam plurimos, quod ille æternus, incomprehensibilis Deus adeo sit bonus, ut se cordis mei ad impurum inclinet pulverem. Sic igitur recogito justitiæ magis fore consentaneum ut corpus meum ad patibulum tamquam fur traheretur, quia suum legitimum dominum ex illo projecit puritatis thesauro, quem in sacro baptisate mihi Deus contulerat:

Illud ergo deplem, quamdiu in hac vita sumus, nos sæpissime hunc paternum tenebris offuscasse, quo culpam nobis, Domine, dimittas affectum; si quis vero quoddam peccatum nec confessus est, nec etiam vult confiteri, ille corpus Dominicum non accipiat. Deinde in veram spem me verto, Deoque gratias ago, quod illud unquam fieri possit, me miseram ad divini corporis sumptionem esse admittendam. Ideo ad Dei mensam cum gaudio accedere volo, ipsumque cruentum Agnum suscipere, qui in sancta cruce voluit pendere, per quinque sua vulnera non alligata sacrum effundens sanguinem. Bene nobis quod ita factum est! In ejus sancta passione volo omnia mala mea reprehendere. Sic igitur eamus cum gaudio, et præcordiali amore, in hiantique anima Dominum nostrum suscepturi, præ omnibus cæteris qui nobis sint cari dilectissimum, illumque in anima nostra tamquam in dulci curru deponamus, illi gloriam et honorem decantantes, quod hoc primum necessitatis sustinere voluit, cum in præsepio reclinatus est. Coram illa jam mente sensibusque prostrati, gratias agamus amoris nostro, dicentes: Domine, tibi de teipso gratias refero, et nunc te rogo, multum dilecte, ut jam pure absque omni peccato vivam. Ubi nunc, Domine, ubi te reponam? Quod habeo hoc tibi do. In lectulo meo te reponam, qui totus est pœnarum; verum quando tuam recogito miseriam, meæ utique jam oblita ero. Tu mihi, Domine, reclinatorium amoris præbebis; cervical est mei cordis molestia, ex quo non sum omni tempore ad accipiendum tua pœnalia dona parata; de quo nunc tota doleo. Lecti stragulum est meum desiderium, quo sum involuta; quod si tu vis me quiescere, tunc meam comple voluntatem, peccatores mihi concede, qui capitalibus peccatis obstricti sunt; sic animæ meæ dabis gaudium et exultationem.

Nunc, Domine, quid de amore colloquæmur, cum in lectulo pœnæ meæ tam vicini pausamus? Te, Domine, recepi, tamquam super terram ex morte resurgentem. Dilecte cordis mei amor, jam animum meum consolare, ut tecum indesinenter munda perseverem, cum tanta inde sequatur felicitas. Animas quæ pro culpis purgantur da mihi, Domine; hoc mihi pretium redemptionis pluris æstimandum est.

Nunc ergo, cum te recepi, Domine, jam in cælum ascen-

disti; ne, quæso, nimium mihi, dilectissime, parcas. Præ amore mori debeo, alio non poteris, Domine, me compescere modo: Da mihi, Domine, vel a me aufer quodcumque volueris: hanc unam mihi concede voluntatem ut ex amore in amore moriar. Amen.

XXII. LAUS CÆLESTIS PATRIS.

BENE sit mihi! Te, Deus, laudo propter omnem tuam nobilem bonitatem, qua tu me ad tuum sanctum famulatum elegisti. Mentem meam sanctifica, quatenus omnia tua dona intima in fervore suscipiam, tecumque in gaudio semper persistam.

XXIII. LAUS FILII.

BENE sit mihi! Tibi gratias ago, Dei imperialis Fili, majoresque semper gratias agam, quod me in mundo ex mundo suscepisti. Tua sacra pœna, mea est, quam pro me passus es. Quæcumque et ego passa sum, tibi in vicem reddere volo, quantumlibet inæqualia sint; ex hoc tamen libera mea fit anima. Conserva me in tuo obsequio, quo in æternum lauderis. Jesu, mi dilectissime, vincula mea solve, ut possim juxta te remanere.

XXIV. DE FLUENTI AMORE.

BENE sit mihi! Gratias tibi ago, Sancte Spiritus; hæc est enim fides mea te unam esse beatissimæ Trinitatis personam. Tuus exundans fons amoris omnem cordis mei evertit molestiam, utpote suaviter ex beatissima exiens Trinitate. Te oro, Domine, Sancte Spiritus, ut me ab omni malignitate malorum spirituum per tuum divinum amorem sic præserves, ut quidquid in me quæsierint, minime reperiant.